

De Spalio VELIAVA

LKP ROKIŠKIO RAJONO KOMITETO IR RAJONO
DARBO ŽMONIŲ DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

Rokiškis, 1957 m. sausio mėn. 31 d., ketvirtadienis
Nr. 9 (1545) ♦ Eina nuo 1944 metų ♦ Kaina 15 kap.

Persilaužimo metai

Neseniai buvo paskelbtas Komunistų partijos Centro Komiteto ir TSRS Ministrų Tarybos Kreipimasis į kolūkiečius ir kolūkietes, MTS ir tarybinių ūkių darbininkus, į partines, profsąjungines ir komjaunimo organizacijas, į tarybinius ir žemės ūkio organus, į žemės ūkio specialistus ir visus žemės ūkio darbuotojus. Kreipimesi susumuoti tie dideli laimėjimai, kuriuos pasiekė Tarybų šalies žemės ūkio darbo žmonės.

Mūsų rajono dirbantieji praeitais metais taip pat iškovojo eilę pasiekimų visose ūkinės ir kultūrinės statybos srityse. Rajono kolūkiuose buvo žymiai išplėsti pasėlių plotai, ypač daugiametį žolį ir linų. Beveik du kartus pakilo grūdų derlius iš 1 hektaro, lyginant su 1955 m. Kai kurie pasiekimai yra ir vystant visuomeninę gyvulininkystę, žymiai padidėjo gyvulių skaičius, pakilo ir pieno gamyba. Štai „Už taiką“ kolūkyje iš kiekvienos karvės pieno primelžimas padidėjo beveik 600 kg. Žymiai pakilo karvių produktyvumas Karolio Poželos vardo, „Šeteksnos“, „Atžalyno“ kolūkiuose, gerų rezultatų pasiekė „Vytorio“ kolūkio gyvulininkystės darbuotojai. Karolio Poželos vardo, Marylės Melnikaitės vardo, „Stalino keliu“ kolūkiai žymiai padidino kiaulienos gamybą, iš ko šie kolūkiai gavo gerus pajamas.

Tačiau šiais atstikimais mes negalime jokiu būdu pasitenkinti. Reikia pasakyti, kad mūsų rajone gyvulininkystės vystymo srityje smarkiai atsilekama. Toli gražu neišnaudojami visi tie dideli re-

zervai ir galimybės, kurias turi rajono kolūkiai. Palyginti, dar gana žemas javų derlingumas, per mažai dedama pastangų sudaryti tvirtai pašarų bazę, be kurios negali vystytis visuomeninė gyvulininkystė. Šiame laikraščio numerioje talpinamas straipsnis iš „Socializmo keliu“ kolūkio, iš kurio matyti, prie ko veda nesirūpinimas tvirtos pašarų bazės sudarymu. „Socializmo keliu“ kolūkis nebūtų atsideręs tokioje apverktinoje padėtyje, kuri dabar susidarė fermose, jei daugiau pastangų būtų padėta pašarų sukauptimui, sudorojimui praeitų metų derliaus, kurio didelė dalis vien tik iš apsilėidimo pasiliko laukuose nenuimta.

Daugelyje rajono kolūkių, kaip „Tarybų Lietuvos“, Salomėjos Nėries vardo ir kt., smarkiai atsileka mėsos ir kitų gyvulininkystės produktų gamyba. Čia netaikomos materialinio paskatinimo priemonės gyvulininkystės darbuotojams, trūksta organizuotumo ir tvarkos fermose.

Rajono kolūkiuose yra dideli kiekiai durpių, kurios labai mažai panaudojamos laukų derlingumo pakėlimui. Čia kolūkių valdybos turėtų pasimokyti iš „Atžalyno“ kolūkio patyrimo, kur durpių panaudojimas trąšai įgavo platų užmojį.

Reikia sustiprinti vadovavimą kolūkiams iš kolūkių valdybų pusės, nuolat stiprinti darbo drausmę, kelti kolūkiečių sąmoningumą, — tik su šia sąlyga mūsų rajono kolūkiai galės sėkmingai įvykdyti partijos ir vyriausybės keltamą uždavinį, — šie metai, TURI TAPTI PERSILAUŽIMO METAIS TOLIAU VYSTANT VISAS ŽEMĖS ŪKIO ŠAKAS.

TSRS Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo

ĮSAKAS

DĖL DRG. V. P. KATAJEVO APDOVANOJIMO
DARBO RAUDONOSIOS VĒLIAVOS ORDINU

Šešiasdešimtųjų rašytojo V. P. Katajevo gimimo metinių proga ir pažymint jo didelius nuopelnus vystant tarybinę literatūrą, drg. Valentina Petrovičiū Katajevą apdovanoti DARBO RAUDONOSIOS VĒLIAVOS ordinu.

TSRS Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo Pirmininkas K. VOROŠILOVAS

TSRS Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo Sekretorius A. GORKINAS

Maskva, Kremlius, 1957 m. sausio 26 d.

1957 metų kovo 3 d.

RINKIMAI

į vietines DŽD tarybas

Darbo žmonės iškelia kandidatais į vietinių tarybų deputatus geriausius savo atstovus

Kamajų apylinkėje

Didelio patriotinio patikimo dienas gyvena „Lenino keliu“ kolūkio žemdirbiai.

Įvykusiame susirinkime buvo išskirti kandidatai į rajono Tarybos deputatus.

Paprašęs žodžio, penktos laukininkystės brigados kolūkietis Kazikas kolūkio narių vardu siūlo išskirti kandidatu į rajono Darbo žmonių deputatų tarybos deputatus rajono DŽD tary-

bos vykdomojo komiteto pirmininko pavaduotoją Elena Mockienę. Šiam pasiūlymui karštai pritarė mokytojas Katinas ir kt.

Kandidatu į rajono Tarybos deputatus taip pat buvo išskelta Kamajų apylinkės DŽD tarybos pirmininkė Ona Jankuvienė.

Dabartiniu metu vėdama agitacija už iškeltuosius kandidatus.

J. Kerbus

Medicinos darbuotojų kandidatas

Įvykusiame Rokiškio ligoninės darbuotojų susirinkime, akuseriui Berniūnienei pasiūlius, buvo išskelta ligoninės vyr. gydytojo drg. K. Kle-

gerio kandidatūra į rajono DŽD tarybos deputatus. Šį pasiūlymą parėmė drg. drg. Lapeika, Kairiūkštis ir kt.

J. Kilas

Pasibaligus darbo dienai...

RASEINIAI. (ELTA) Pasibaligus darbo dienai, į Šimkaičių septynmetę mokyklą susirinko miestelio darbo žmonės, „Naujo gyvenimo“ žemės ūkio artelės kolūkietiai išskirti savo kandidatai į rajono Tarybos deputatus. Žodžio paprašė mokyklos direktorė A. Gudžiūnaitė.

— Mes visi gerai pažįstame gydytoją Genę

Surkevičiūtę. Ji yra darbininko dukterė ir jai artimi darbo žmonių reikalai. Siūlau ją išskirti kandidatu į rajono Tarybos deputatus.

Vietos ligoninės gydytoja B. Valiūnaitė aplūbdino G. Surkevičiūtę, kaip pacientų ir darbo draugų gerbiama specialistę, aktyviai dalyvaujančią kolūkio visuomeniniame gyven-

ime. Susirinkimas vieninai pritarė pasiūlymui išskirti G. Surkevičiūtę kandidatu į rajono Tarybos deputatus nuo Šimkaičių rinkiminės apygardos Nr. 29.

„Aisos“ žemės ūkio artelės kolūkiečių susirinkime kandidatais į Paišlynto apylinkės Tarybos deputatus buvo išskirti kolūkio pirmininkas J. Lukošaitis ir kol-

Per dvejus metus

SKUODAS. (ELTA). Mosėdžio apylinkės darbo žmonės su dideliu pakilimu ruošiasi rinkimams į vietines Darbo žmonių deputatų tarybas. Agitatoriai aiškina rinkėjams Rinkimų nuostatus, pasakoja apie tuos pasiekimus, kurie įvyko nuo praėjusių rinkimų apylinkės ribose esančiame „Mosėdžio“ kolūkyje.

Per pastaruosius du

metus žemės ūkio artelė iškilė į pirmąją rajone. Daugiau kaip tris kartus padidėjo grūdinių kultūrų derlingumas. Pakilo gyvulių produktyvumas. 100 ha naudmenų praeitais ūkiniais metais gauta 85 centneriai pieno. Kolūkyje pastatyta tipinė karvidė, klaididė, veršidė, 500 tonų talpos pašarų sandėlis, šiluminė elektrinė. Artelės paja-

mos 1956 metais pasiekė beveik vieną milijoną rublių.

Kolūkyje veikia kultūros namai, klubas, skaitykla, biblioteka, kino stacionaras. Vidurinėje ir pradinėje mokyklose mokosi daugiau kaip 350 kolūkiečių vaikų. Į pašto agentūrą ateina daugiau kaip 500 egzempliorių įvairių laikraščių ir žurnalų.

ANTARKTIDA. MIRNAS (TASS - ELTA).

Giedrią saulėtą dieną visi Antarktinės ekspedicijos dalyviai susirinko plokščioje viršūnėje uolėto iškyšulio, kuris stačiu šlaitu nusileidžia į Indijos vandenyną. Lygiai prieš metus — sausio 21 d. — už pusės šimto metų nuo šių negyvų rudų akmenų didvyriška mirtimi nuvo lednėse gelmėse dvidešimties metų traktorininkas Ivanas Chmara. Ant jo vardu pavadinto iškyšulio įvyko iškilminga paminklo Antarktikos didvyriui atidengimo ceremonija.

Žiemotojai prisimena, kaip žuvo jų šaunusis draugas. Buvo sunkios

Atidengtas paminklas Ivanui Chmarai

darbo dienos. Reikėjo iškrauti dizelinį elektrolaivį „Obė“. Chmara savo traktoriui privažiavo priešalau prie laivo paimti krovinių, kurį reikėjo nugabenti į bazę. Kitas traktorius, būvęs priešakyje, staiga įlaužė ledą, priešakinė jo dešiniojo vikšro dalis įsmuko į ledą. Mašinos variklis nutilo.

Tai pamatęs, Chmara puolė padėti draugui. Jis paleido variklį, sėdo už svertų ir įjungė greitį. Vikšrai pradėjo judėti, bet nepaėjo nė minutės, kal traktorius, kurio kabinoje buvo Chmara, įsmuko po ledą, traukdamas paskui

save krovines roges. Traktorininko nebebuvo galima išgelbėti.

Prieš susirinkusių žvilgsnius iškyla pilkas dviejų metrų granitinis luitas, kurio viršūnė apvainikuota žvaigžde. Ant metalinės lentos raudonu varlu žvilga žodžiai: „Ivanui Chmarai 1936—1956“.

Paminklas Chmarai, stovįs ant iškyšulio viršūnės, iš toli matyti. Jis primena šlovingą žygdarbį tarybinio žmogaus, kuris mokslui paaukojo savo gyvenimą.

RINKĖJŲ SĄRAŠAI

Kiekvienoje balsavimo apylinkėje turi būti sudaryti tikslūs rinkėjų sąrašai. Tai svarbus ir atsakingas dar-

bas ruošiantis rinkimams.

Vietinių tarybų vykdomiesiems komitetams iškyla labai rimtas uždavinys — laiku ir tiksliai sudaryti rinkėjų sąrašus. Šiame darbe apylinkių taryboms padeda vietos aktyvus: mokytojai, kultūrinių įstaigų darbuotojai, agitatoriai ir kt. Reikia tik kontroliuoti, kad visa tai būtų atlikta sąžiningai, kaip to reikalaujama.

Rinkėjų sąrašai sudaromi pagal pavardžių abėcėlinę tvarką, paliekant po kiekvienos raidės pakankamai tuščių eilučių įrašyti asmenims, vėliau atvykusiems arba dėl kokių nors priežasčių dar neįrašytiems. Ties kiekvieno rinkėjo pavarde reikia nurodyti jo rinkiminės apygardos.

Rinkėjų sąrašai turėjo būti sudaryti iki sausio 31 dienos. Tačiau eilės apylinkių vykdomieji komitetai šį darbą uždelė. Būtina nedelsiant užbaigti rinkėjų sąrašų sudarymą ir sutikslinimą. Čia turi gerokai padirbėti agitatoriai, kartu su tuo nešdami agitacinį tiesos žodį į masas.

ūkielis-pirmūnas J. Sabutis.

Kandidatus į rajono, miesto ir apylinkių Tarybų deputatus savo susirinkimuose išskelė taip pat rajono kultūros bei prekybos darbuotojai, statybininkai, „Paupio“ ir „Naujo keliu“ žemės ūkio artelių kolūkietiai.

KOLŪKIEČIŲ KANDIDATAI

ŠIAULIAI. (ELTA). Erdvi Pranės Jankutės vardo žemės ūkio artelės kiubo salė pilnutėlė žmonių.

Sąskaitininkas P. Švambaris kolūkio narių vardu siūlo išskirti kandidatu į rajono Darbo žmonių deputatų tarybos deputatus žemės ūkio artelės pirmininką Gasparą Skerį. Kolūkietiai pažįsta Skerį kaip prityrusį vadovą, sumanų kolūkinės gamybos organizatorių.

„Komjaunuolio“ žemės ūkio artelės kolūkietiai deputatu į rajono Tarybą pasiūlė išrinkti kolūkio agronomę Oną Lazauskaitę. Partijos rajono komiteto pirmojo sekretoriaus Leono Kučinsko kandidatūra į rajono Tarybos deputatus išskelė „Energijos“ kolūkio nariai.

IŠLEISTI RINKIMŲ NUOSTATAI

Valstybinė laikraščių ir žurnalų leidykla išleido „Rinkimų į Lietuvos TSR rajonų, miestų, apylinkių ir gyvenviečių Darbo žmonių deputatų tarybas nuostatus“, kurie jau gauti Rokiškio knygyne.

Už aukštą visuomeninės gyvulininkystės produktyvumą,

2.000 kg pieno iš kiekvienos karvės

Prabėgo daugiau negu dveji metai nuo tos dienos, kai pirmą kartą atėjau nuolatiniam darbui į gyvulininkystės fermą. Per tą laiką pamillau sunkų, bet garingą melžėjos darbą, neatskliriami prisirišau prie man patikėtų šerti gyvulių.

Per praėjusius ūkinčius metus iš priskirtų man 15 karvių primelžiau vidutiniškai po 1.803 kg pieno iš kiekvienos.

Naujais ūkiniais metais prižiūriu 13 melžiamų karvių, iš kurių jau primelžiau vidutiniškai po 600 kg pieno.

Teko dalyvauti respublikiniame jaunųjų gyvulininkystės darbuotojų sąskrydyje, kuriame pasidalinome darbo pamėtimais, pasimokėme vieni iš kitų, kad, sugrįžę į namus, įgytas žinias galėtume perteikti darbo draugams. Didelis pieno išmilžis priklauso nuo geros karvių priežiūros. Jei karvei neduos, — kaip

J. STOČKUTĖ
„Vyturio“ kolūkio
melžėja

sako liaudies išmintis, — plenas iš ragų netekės.

Kolūkio pašarų bazė šiais metais laikosi nepertvirkčiausiai. Į dieną kiekvienai karvei skiriama po 9 kg šiaudų, 12 kg siloso ir 1 kg koncentratų. Karves šeriamo prisilaikant normų ir nustatytos dienotvarkės. Su girdymu jokių sunkumų nėra, nes mūsų melžėjų, darbą labai palengvina arzetinis šul-

nys, kurio vamzdžiai ateina į fermą. Karves girdome 3—4 kartus į dieną.

Komunistų partijos Centro komitetas ir Tarybinė vyriausybė Kreipimės į žemės ūkio darbuotojus iškelė mums, gyvulininkystės darbuotojams, uždavinį — padidinti pieno išmilžį. Tai priklausys nuo viso kolektyvo. Visų pirma, reikia likviduoti kolūkio atsilikimą pašarų sukauptimo ir ganyklų bei pievų sukultūrinimo atžvilgiu, o tada ir pieno išmilžiai padidės. Jei praėjusiais metais iš kiekvienos karvės buvo vidutiniškai primelžta po 1.623 kg pieno, t. y. 259 kg daugiau, negu 1955 m., tai šiais metais pieno išmilžis turėtų būti nemažesnis kaip 2.000 kg iš kiekvienos melžiamos karvės. Toks yra mūsų melžėjų, tikslas, o kaip seksis — parodys darbai.

Kodėl gyvulių produktyvumas žemas

Prieš pora metų „Socializmo keliu“ kolūkis laikėsi gana tvirtai tiek gyvulininkystėje, tiek kitose žemės ūkio srityse.

Tačiau praėjusiais ūkiniais metais smarkiai „sušlubavo“ gyvulininkystė. Štai iš 134 melžiamų karvių buvo primelžta vidutiniškai tik po 812 kg pieno iš kiekvienos, tai yra nemažiau kaip užpraeitais ūkiniais metais, bet ir ne daugiau — štai kas blogai. Šiais ūkiniais metais iš 110 karvių teprimelžta vidutiniškai po 125 kg pieno iš kiekvienos.

Kolūkyje — silpna pašarų bazė, o ir tie patys pašarai, išskyrus ruginius šiaudus, yra išlyti lietaus, nustoję dalies mineralinių medžiagų. Vienai melžiamai karvei į dieną skiriama po 6 kg ruginių šiaudų ir 5 kg siloso. Anaiptol — menkas davinyš! Tiek pašaro užtenka

gyvybės palaikymui, o apie gyvulio produktyvumą šiuo atveju negali būti ir kalbos. Kolūkyje neapraktikuojamas nei šiaudų smulkinimas, nei jų kalkinimas bei kaltinimas.

Melžiamos karvės stovi per 4 vietas, kas padidina galimybę pašarų barstymui pervežant ir grobstymui. Liūdni „popieriai“ ir pačiuose tvartuose, kur stovi visuomeniniai gyvuliai. Čia nėra gerų žibintų (jiems trūksta stiklų, žibalo), gyvulininkystės darbuotojams neišskiriami auliniai batai, nėra kostuvų, rankšluosčių ir t. t. Daugeliui karvių nėra ir lovių.

Viename tvarte karvės stovi ant grindų. Melžėjos Petronienė ir Kupčiūnaitė tikrai už 5 darbdienius turi išvalyti tvartus, o darbas, tenka pastebėti, nelengvas, kai tuo tarpu kolūkio valdyba kai kur

švaisto darbdienius. Pavyzdžiui, kolūkis, laikydamas 21 kiaulę, turi kiaulių fermos vedėją Pastaruoju laikotarpiu kiaules šeria Brinklienė, kurios priežiūroje yra 16 motininių, 3 reproduktoriniai ir 2 kiaulės atšėrimui. Kiaulėms skiriama po 5 kg bulvių, kurios artimiausiomis dienomis jau išsibaigs, 2 kg miltų ir „ant akies“ pelų.

Gyvulininkystės darbuotojams žiemos metu netaikomos materialinio skatinimo priemonės, kas padėtų sąžiningiau ir kruopščiau atlikti pavestą darbą.

Kolūkio valdyba tik paskutiniu metu su skato imtis priemonių gyvulininkystės atžvilgiu susidariusiai padėčiai pagerinti.

Visa tai rodo, kad „Socializmo keliu“ kolūkio valdyba ir pirminkas Volkus per mažai deda pastangų visuomeninių gyvulių produktyvumo kėlimui ir, svarbiausia, savalaikiam tvirtos pašarų bazės sukauptimui. O dabar reikia rimtai pagalvoti, kaip išbristi iš susidariusios padėties.

V. Valionis

1.000.000 rublių už linus

Gerali pasidarbavo Šakių rajono Malenkovo vardo kolūkio linų augintojai: jie laiku nuėmė ir sudorojo linų derlių, už kurį gavo milijoną rublių pajamų.

Neseniai kolūkio laukininkystės brigadų brigadininkai ir kolūkiečiai, išauginę gausių linų derlių, buvo premijuoti pinigėmis premijomis.

J. Ūdras

ŠITO NETURI BUTI

Taip reikės pavasarį varyti arkliai į laukų darbus „Artojo“ kolūkio III-je laukininkystės brigadoje, jei šėriku ten ir toliau dirbs Aleksas Šukys. Reikalus toks, kad Šukys visai nesirūpina arkliais. Niekomet jis laiku neparsigabena pašarų iš sandėlio, kartais šeria vien dobilais,

kartais vien šiaudais arba atvirkščiai. Arkliai jau dabar smarkiai nusilpę. (Iš skaitytojo R. Bagdonavičiaus laiško).

Priešinyje: šėrikas A. Šukys:
— Ar nematote, kaip gerai aš ji prižiūriju: net su botagu iš arklidės išvaryti negalima!

SĖS LUBINĄ

„Šetekšnos“ žemės ūkio artelė iš broliškios Ukrainos gavo nemažą kiekį saldžiojo lubino sėklos. Šiais metais kolūkyje numatoma plačiai panaudoti saldųjį lubiną žallajai trąšai bei pašarui visuomeniniams gyvuliams.

P. Paršonis

Kiaulės penimos bekonui

ŠAKIAI. (ELTA). Praeitais ūkiniais metais Lenino vardo kolūkyje bendros pajamos iš kiaulių fermos sudarė daugiau kaip milijoną rublių. Daugiau kaip du trečdaliai pajamų gauta už realizuotus bekonus, kurių išauginta 100 daugiau, negu 1954—1955 metais. 100 ha ariamos žemės pagaminta 24 centneriai kiaulienos.

Šių ūkinčių metų pirmajame ketvirtyje realizuota apie 400 bekonų. Mėsos produktų paruošomis kolūkis atsiskaitė su valstybe jau už 1957 metus.

Kolūkyje pastatyta ketureilė mechanizuota kiaulidė, kurioje laikomos penimos kiaulės.

Pašarų racionas sudarytas atsižvelgiant į paršelių amžių ir svorį. 40—60 kg svorio kiaulėms duodami koncentratai, miltai, bulvės. Vasaros metu jos gausiai gauna žaliojo pašaro. Tada jos per parą priauga po 800—1.000 gr, o žiemą — po 500—700 gr. 80—100 kg svorio bekonai pristatomi valstybei.

Geriausios bekonų augintojos O. Undraitė, A. Urbonavičiūtė, G. Didžbalienė per metus nupešė daugiau kaip po 100 bekonų.

Už pastektus laimėjimus vystant kiaulių ūkį Lenino vardo kolūkiui suteikta teisė dalyvauti Visasąjunginėje žemės ūkio parodoje.

Visuomeninėms fermoms — sveikus ir produktyvius gyvulius

Dabartiniu metu mūsų kolūkio fermose yra apie 300 galvijų, jų tarpe — 120 melžiamų karvių. Tačiau pastigirti jų produktyvumu mes dar negalime. Tiesa, kai kurios melžėjos, kaip A. Lanzbergienė, M. Rudzenkovaitė pernai iš kiekvienos karvės gavo po 1.700—1.800 kilogramų pieno. Bet dauguma jų primelžė vos po 1.100—1.200 kilogramų pieno. Tai yra todėl, kad kolūkyje daugelis karvių yra neproduktyvios. Anksčiau pas mus maža dėmesio buvo skiriama veislinio prieauglio auginimui. Ypač blogai buvo prižiūrimi veršeliai žiemos metu. Iš

lokių veršelių išaugintos karvės buvo neproduktyvios.

Pastaruoju metu mūsų kolūkyje prieaugliu daugiau rūpinamasi. Tai rodo ir naujai išaugintų karvių produktyvumas. Štai, pavasarį melžėjos nenorėjo, kad joms būtų priskiriamos melži pirmaveršės karvės. Tačiau vėliau pasirodė, kad jos davė daugiau pieno, negu senesnio amžiaus karvės. Tai dar kartą rodo, kad karvių produktyvumas daug kuo priklauso nuo gero prieauglio.

Šiais metais mes turime 46 pirmamečius ir 19 antramečių veršelių. Jų priežiūrą žymiai pa-

gerinome. Ir pirmųjų, ir antrųjų metų veršeliai vasaros metu buvo gaminami geroje ganykloje, papildomai šeriami žaliastais pašarais. Pirmamečius veršelius per vasaros laikotarpį girdėme nugriebtu pienu ir avižinių bei ruginių miltų tyre. Veršinkė A. Pučkienė pastekė, kad kiekvienas jos prižiūrimas veršelis vidutiniškai priaugdavo iki 600 gramų per parą.

Visas prieauglis laikomas gerai įrengtuose tvartuose. Atsižvelgdami į veršelių amžių ir svorį, juos suskirstėme į šešias grupes. Kiekvienai grupei yra nustatytas pašarų racionas. Jis

skirtingas tiek savo sudėtimi, tiek ir kiekiu. Patys jauniausi veršeliai gauna daugiau vitaminų turtingo šieno, trupučių koncentruotų, mineralinių ir sultingųjų pašarų. Didesniems veršeliams duodame daugiau sultingųjų, o taip pat mineralinių pašarų. Dabartiniu metu sultingųjų pašarų pagrindą sudaro šakniavaisiai. Prieaugliui šerti išskyrėme dauglamečių žolį atolo siloso. Dabar kiekvienam veršeliui jo vidutiniškai tenka po 10 kilogramų per parą. Iš stambiųjų pašarų, skirtų prieaugliui šerti, pagrindą sudaro užlėjamų pievų šienas, kurio kiekvie-

nam veršeliui vidutiniškai skiriama po 6 kg per dieną, 2 kg avižinių pelų ir kapojų. Be visų šių pašarų turime dar išskyrę ir sėmenų.

Veršelius kasdien išleidžiame į lauką. Tuo metu tvirtai valomi ir pakreikiami. Veršeliai girdomi pašildytu vandeniu. Jie sveiki, būdrūs. Todėl mes tikimės iš jų išauginti produktyvius karves.

Mūsų kolūkyje pastaruoju metu naujiesiems veršeliams priimti, kurių šiais metais numatome gauti apie 120. Pirmąsias dvi savaites jie bus laikomi karvidėse įrengtuose garduose ir girdomi molinos pienu. Už jų priežiūrą yra atsakingos melžėjos. Po dviejų savaičių veršeliai ati-

duodami kolūkio veršinkėi A. Pučkienėi. Iš pradžių jie dar girdomi šviežiu pienu. Vėliau veršeliai gauna nugriebto pieno, o taip pat šeriami koncentratais bei kitais pašarais.

Gerindami savo galvijų fermą, mes nepasitenkinsime vien tik iš kolūkio karvių gautais veršeliais. Kaip ir anksčiau, pirsime produktyvių karvių veršelius iš kolūkiečių. Šiais metais stengsimės pastekti, kad mūsų kolūkio banda būtų sudaryta vien tik iš Lietuvos žaliųjų veislės karvių.

E. MATUSEVIČIOTĖ
Šakių rajono „Liepsnos“ kolūkio zootechnikė

už kolūkinių laukų derlingumo pakėlimą!

GALINGAS buldozeris „S-80“ riaumodamas stumia priešais save didžiulį juodą kalną. Juozas Strungys, neaukštas, judrus, didžiaakis, turi pasikeisti iš savo vietos ir, nepaleisdamas iš rankų valrolazdžių, stebėti roges. Durpių kalnas trukdo ką nors matyti net ir atsistojus. Traktorininkas Vytautas Švedas mosteli ranka buldozerininkui: „Užtenka! Tvarkoj!“, ir po valandėlės traktorius rėplioja per arimą, vilkdamas paskui save durpių kalną. O Strungys, nubraukęs nuo kaktos prakaitą, jau pakrauna antaras roges...

Lauke darbuojasi Vytauto Bružo buldozeris „DT-54“. Vos tikrai traktorius atvelka pakrautas durpėmis roges, V. Bružas užvažiuoja buldozeriu iš šono ir

Durpės važiuoja...

REPORTAŽAS

nustumia durpes nuo plačių lankstų geležies lakštų, panaudojamų rogių vietoje.

Sparčiai vyksta darbas. Vienas paskui kitą traukia į durpyną ir atgal sunkiasvoriai traktoriai. Riebios, juodos durpės nukloja vis didesnę lauko dalį...

— Gerai užderės bulvės, — džiaugiasi „Atžalyno“ kolūkio agronomas Pocevičius.

Traktorinės durpių išvežimo brigados brigadininkas Jonas Čeponis pasakoja:

— Gerai sugalvojo skapiškietiai. Pasimokėm iš jų. Ir štai — darbuojamės.

... Sunku dabar besisigaudyti, kas pirma-

sis Panemunėlio MTS iškėlė mintį pasekti skapiškietų mechanizatorių pavyzdžiu. Štai ar taip, bet panemunėliečių delegacija, kurioje buvo MTS pirminės partinės organizacijos sekretorius drg. Bružas, vyr. agronomas drg. Balaišis, žemės ūkio mašinų inžinierius drg. Breivė ir brigadininkas drg. Čeponis, apsilankė Skapiškio MTS, apžiūrėjo skapiškietų išradimą... MTS dirbtuvėse buvo padarytos specialios rogės iš lakštinės geležies, atrinkti galingiausi traktoriai durpių transportavimui, ir Jono Čeponio traktorinė brigada atvyko į „Atžalyno“ kolūkj...

— Durpės važiuoja į laukus, — juokiasi mechanizatoriai. — Gaila tik, kad sniego maža. Gruodas mūsų roges kaip peiliu plauna.

Du buldozeriai ir keturi traktoriai, pilnai mechanizavus durpių pakrovimą ir iškrovimą, gali daug nuveikti per dieną. Tačiau ir darbo — daug. Iš „Atžalyno“ mechanizatoriai persigabeno į „Šetekšnos“ kolūkj. Didžiuliai durpių klotai dar laukia jų Mičiurino vardo, „Jaunosios gvardijos“ ir kituose kolūkiuose.

Viso numatoma išvežti į laukus 10.000 tonų durpių. Ir jei mechanizatoriai savo žodį ištesės, jais teisėtai didžiulis Panemunėlio MTS zonos kolūkių žemdirbiai.

P. Rudelis

Durpės — svarbus rezervas derlingumui kelti

Jau praėjo tie laikai, kai reikėjo įrodinėti, jog naudinga durpes naudoti laukų tręsimui. Šiandien paklauskite bet kurį mūsų kolūkio kolūkietį, ir jis nedvejodamas atsakys:

— Mūsų žemė, o, kaip mėgsta durpę! Labai geras dalykas tos durpės!

Jų naudingumu akivaizdžiai įsitikinome praėjusiais metais.

Laukai mūsų lygūs, smėlėti. Kad ir kaip gerai žemę įdirbsi, o be trąšos ji, tokia smėlėta, pašykštės derliaus. Štai, 1955-aisiais metais bendrą grūdinių kultūrų derlių surinkome po 2,9 cni iš hektaro. O vasariniai kviečiai kullant byrėjo dar ploniau — tik po 2,7 cni grūdų davė hektaras.

Pamatė kolūkiečiai, kad su tokia derliumi nei už darbdienį ką gausi. Ėmėm ieškoti, tartis. Gyvulių turim, bet jų mėšlo visiems laukams neužtenka jokiu būdu. Čia ir atkreipėm dėmesį į durpyną.

O durpynas mūsų kolūkyje — šimtą metų durpes vežk, o jų vis tiek bus. Geras durpynas, o ir durpės — kolūkių rajone nėra. Nė vienas kaimyninis kolūkis mums to durpyno pavydi.

Pagamindom durpių nemažai, keletą tūkstančių tonų. Kadangi jos pačiame paviršiuje guli, tai ir darbo daug padėti nereikėjo — Panemunėlio MTS buldozerininkas Juozas Strungys sustūmė jas į krūvas. Ir — viskas.

Kiek sunkiau buvo su išvežimu. Bet traktoriumi, arkliais išvežėm nemažus kiekius, dalį su mėšlu sukompostavom, dalį su fosforitmilčiais sumaišėm.

Padirbėjom neblogai, bet užtat ir aipildą gerą gavom. Durpėmis ir fosforitmilčiais patręštoje

dirvoje bulvės davė dvigubai didesnę derlių, negu ten, kur nenaudojama. Nudžiugino ir vasariniai kviečiai. Pamėgo jie durpes. 1956 metais vidutiniškai iš 1-ha kviečių jau gavome net po 8 cni, o li-oje brigadoje, kur brigadininkas Garška nepagalėjo durpių, vasariniai kviečiai 15 ha plote davė po 10 cni iš 1 hektaro.

Štai tau ir durpės! Juk tai jos padėjo mums per vienerius metus grūdinių kultūrų derlingumą nuo 2,9 cni iš hektaro pakelti iki 5,3 cni.

Durpės dabar pas mus gerbiamos. Jau iš rudens privežėm jų apie 1.400 tonų prie karvių dės ir kiaulidžių — kompostui gaminti. Dabar jas kompostuojame. Šį darbą atlieka gyvulininkystės darbuotojai — arkliai šerikai, kiaulieninkės. Komposto gamybai prie kiaulidės vadovauja pašarininkas Vytautas Strumskys, prie arklidės — arkliai šerikas Kostas Kalvelis. Iš tvartų išvežamas mėšlas čia pat sluoksniuojamas su durpėmis — gaunasi kompostas. Jo turime pagaminę 500 tonų. Dar apie 1.000 tonų pagaminsime.

Be to, turėjome dar apie 2.000 tonų durpių, kurias mums sustūmė buldozerininkas Juozas Strumskys. Beliko tik jas išvežti į laukus. Bet kaip?

Čia mums į pagalbą atskubėjo Panemunėlio MTS mechanizatoriai. Skapiškietų pavyzdžiu jie pilnai mechanizavo durpių išvežimą. Per dvi dienas išvežė į laukus 800 tonų durpių.

Pavasarij mes jas sumaišysime su fosforitmilčiais. Šiuo mišiniu patręštoje dirvoje sodinsime bulves. Ateinančią vasarą numatome dar pagaminti apie 500 tonų durpių.

je patalpoje plonu sluoksniu supilti šieno miltai netenka vitaminų ir maistingumo.

Pašarų mišiniai, į kurių sudėtį įeina šieno miltai, prieš šėrimą reikia apipilti šiltu vandent. Kad nesumažėtų vitaminai, šiuos mišinius virti ir šutnti nepatartina. Šieno miltus šeriant kiaulėms, galima maišyti su virtais kitais pašarais, pvz., bulvėmis.

S. Gimbutis
zootechnikas

PRIEŠAKINĖJE MTS

Rostoviečių pavyzdžiu Lietuvos mechanizatoriai stengiasi pavyzdingai paruošti mašinų traktorių parką pavasarui.

Neseniai Kalvarijos MTS kolektyvas pirmas respublikoje baigė remontuoti traktorius ir prikabinamus padargus. MTS sodyboje išrikiuoti 57 įvairių markių traktoriai, 56 pūgalai, 38 sėjamosios, 62 kultivatoriai, 22 diskinės akėčios ir skutikai. Visa ši technika atremontuota 20 dienų anksčiau numatyto laiko. Tokį puikų laimėjimą stoties mechanizatoriai pasiekė panaudoję mazginį mašinų remonto metodą. Mašinų traktorių stotyje organizuotas deficitinių detalių restauravimas. Daug kūrybinės iniciatyvos ir energijos remontuojant traktorius parodė komunistai ir komjaunuoliai. Kadangi trūko gamybinio ploto ir elektros energijos, traktorinės brigados brigadininkui komunistui Vytautui Karpavičiui pasiūlius, buvo remontuojama ištisą parą. Detalių restauravimo brigada vadovavo prityręs mechanizatorius Vincas Lekeckas. Ši brigada airesauravo daugiau kaip 200 pavadinimų detalių. Gerai remontavo traktorius komjaunuoliai — mechanikas Algis Putvyis ir traktorininkas Danielius Miliauskas. Racionalizatorių pasiūlymai įgalino sutaupyti apie 50 tūkstančių rublių remontui skirtų lėšų.

Šiomis dienomis spaudoje buvo paskelbtas šios MTS traktorininkų, kombainininkų, inžinierių-technikos darbuotojų ir žemės ūkio specialistų kreipimasis į visus Lietuvos TSR mašinų traktorių stočių darbuotojus. Kreipimesi stoties kolektyvas, prisilindamas naujus įsipareigojimus, kviečia visus respublikos mechanizatorius plačiai išvys-

tyti socialistinį lenkyniavimą už mašinų traktorių parko remonto atlikimą laiku ir gera kokybe, už visapusišką MTS ir kolūkių pasiruošimą ateinančiai pavasario sėjai.

Nuotraukoje: traktorinės brigados brigadininkas V. Karpavičius (kairėje) ir baro mechanikas A. Putvyis.
M. Ogajaus (ELTA) nuotrauka.

J. Bružo brigadoje

„Jaunosios gvardijos“ kolūkio III-oje laukininkystės brigadoje, kuriai vadovauja J. Bružas, kasmet gaunami gausūs visų žemės ūkio kultūrų derliai. Kaip žinoma, už gausų kukurūzų derlių 1956 m. VŽŪP dalyvis J. Bružas neseniai buvo apdovanotas Mažųjų Sidabro medaliu. Praeitais metais šioje brigadoje gerai užderėjo ir linai.

Šiuo metu brigadoje vyksta linų šiaudelių rūšiavimas. Šiame darbe pasižymi kolūkietės A. Gildutienė, V. Bružienė, V. Jaglenė ir kitos. J. Tumavičius

TRUMPAI

„Artojo“ kolūkyje plečiama visuomeninių pastatų statyba. Šiuo metu pradėtas pasirušimas naujos ūpinės kiaulidės statybai. Įstatybos aikštelę vežama miško medžiaga.
S. Maciūnas

SPECIALISTO PATARIMAI

Šieno miltai — vertingas pašaras

Penint kiaules dažnai susiduriama su sunkia problema — koncentruotų pašarų trūkumu. Šalies, o taip pat ir mūsų respublikos, priešakiniai kolūkiai jau seniai šią problemą išsprendžia, įvesdami į kiaulių paros davinį šieno miltus.

Šiais metais pirmą sykį šieno miltus kiaulių šėrimui pradėjo naudoti ir Rokiškio MTS zonos kolūkiai. MTS įsigijus universalinį pašarų malūnėlį „DKU-1,2“, po keletą tonų šieno miltų jau pagaminta „Pergalės“, Liudo Giros vardo, „Ragelių“ ir „Naujo gyvenimo“ kolūkiuose. Pirmieji bandymai gana neblogi. Davinį, kuriame yra šieno miltų, kiaulės noriai ēda,

jų priesvoris didėja.

Šieno miltai — pigus ir prieinamas pašaras kiaulėms ir paukščiams. Juose yra daug baltymų, mineralinių medžiagų ir vitaminų. Geriausi šieno miltai pagaminami iš jaunos žolės, nuimtos prieš žydėjimą. Geri šieno miltai yra labai maistingi. Pirmąjančiuose kolūkiuose šieno miltais pakeičiama beveik pusė reikalingų koncentratų. Šeriant šieno miltais gaunamas didelis kiaulių prieauglio priesvoris, o paršingos kiaulės atveda stiprius, sveikus paršelius. Kilogramas gerų, ankštinių žolių šieno miltų pakeičia iki 0,8 kg koncentruotų pašarų.

Šieno miltus galima gaminti iš ankštinių ir

varpinių žolių šieno. Kiaulėms geriausiai tinka raudonųjų dobilų bei liucernos šieno miltai.

Kaip jau buvo minėta, šieno miltus geriausia gaminti iš gero, specialiai paruošto ir nuplautų prieš žydėjimą žolių, šieno. Tačiau praktika parodė, kad neblogų rezultatų duoda ir iš esamų kolūkyje geresnių dobilų ar šieno pagaminti šieno miltai. Aišku, iš šių pašarų pagaminti šieno miltai nepasižymi tokia dideliu maistingumu, tačiau duoda dvigubai didesnę naudą, negu kiaulėms šeriami geriausi pelai.

Šieną galima malti plaktukiniais pašarų trupučiais, universaliniu malūnu „MDU-4“, o,

MŪSŪ SKAITYTOJŪ LAIŠKAI

★ ★
GERAS SVEČIAS

Gerats žodžiais atliepla apie kino mechaniką Kviliūną „Jau nosios gvardijos“ kolūkio žemdirbiai.

Per mėnesį du kartus kino mechanikas Kviliūnas atsilanko su kilnojamoju kino aparatu kolūkyje. Keliomis dienomis anksčiau prieš filmo demonstravimą jis praneša filmo pavadinimą, demonstravimo laiką ir vietą. Taip pat

Kviliūnas tarlasi su kolūkiečiais, kokių kinofilimų jie pageldata pa-matyti.

Šiomis dienomis kolūkiečiai Kraupių pradinės mokyklos patalpose žiūrėjo kino filmą „Jūra šaukia“. Kinas šiame kolūkyje yra labai laukiamas. Dėl to nemažas nuopelnas priklauso kino mechanikui Kviliūnui.

J. Tumavičius

Lauklame kino

Jau seniai matė kino filmus Kamajų vidurinės mokyklos moksleiviai. Anksčiau kiekvieną ketvirtadienį mokslieviams buvo demonstruojami kino filmai,

bet dabar tas nutrūko. Kino filmai rodomi tik suaugusiems.

Ar negalima atgavinti buvusią tvarką?

V. Kelmys

MŪSŪ MEDŽIAGOS PĖDSAKAIS

„Sėklų supylimas ir laikymas“

Tokia antrašte straipsnyje, patalpintame laikraščio Nr. 5, buvo kritikuota Marytės Melnikaitės vardo kolūkio valdyba už atsilikimą paruošiant sėklą. Juodupės apylinkės ta-

rybos pirmininkas A. Žilys pranešė, kad faktai pasitvirtino. Šiuo metu I-oji brigada jau baigė grūdų valymą, II-oje brigadoje sėklos sparčiai ruošiamos.

„Nevykę nurodymai“

Tokia antrašte praėjusių metų „Po Spalio vėliava“ Nr. 98 buvo patalpinta korespondencija dėl to, kad „Socializmo

keliu“ kolūkio klubas-skaitykla iškeista iš centro į nuošalią vietą, netinkamas patalpas. Kaip

★
Klube-skaitykloje šalta

Labai norėtų kultūringai praleisti savo laisvalaikius „Žalgirio“ kolūkio kolūkiečiai. Todėl jie dažnai užima į kolūkio klubą-skaityklą.

Deja, mažai kas iš apsilankančių kiek ilgiau pasėdi prie laikraščių ar žurnalų, sulošia šaškėmis ar šachmatais. Dauguma, vos spėję peržvelgti vieną kitą laikraščio puslapį, išėina atgal.

Reikalas toks, kad klubo-skaityklos patalpos neparuoštos žiemai: pro langus laisvai švilpauja šaltas žiemos vėjas, vietoje krosnies styro plytų krūva. Sėdėti tokioje „kultūrinėje“ įstaigoje tikrai menkas malonumas.

Ši padėtis žinoma apylinkės tarybos pirmininkui Mickevičiui. Tiesa, jis jau seniai žada padaryti klubo-skaitykloje remontą, bet apat pažadų dar nieko nepadaryta.

A. Žadelkis

NUOTRAUKOS PASAKOJA

Avalynė vaikams

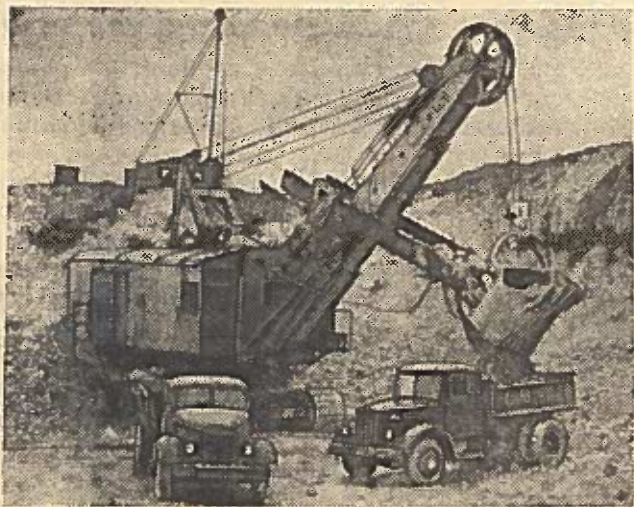
Vilniaus „Viktorijos“ avalynės fabrikas — viena pirmųjų miesto įmonių. Fabriko kolektyvas praėjusių metų planą įvykdė 131 procentu. Nuo pirmųjų naujųjų metų dienų įmonė dirba pralenkdama grafiką — per 15 sausio mėnesio dienų vis užduoties pagaminti trys tūkstančiai porų vaikiškos avalynės. Šiomet fabrikas pagamins 175 tūkstančius porų avalynės daugiau, negu pernai.

Nuotraukoje: (iš kairės į dešinę) modelininkai A. Afanasjevas, J. Gilikas ir fabriko direktorius P. Žalaitis apžiūri naujus vaikiškos avalynės modelius.

L. Meinerto (ELTA) nuotr.

1500 tonų kalkių per pamainą

Akmenės kalkių karjeras nuolat aprūpinamas nauja technika. Neseniai čia gautas galingas ekskavatorius. Antanas Gabalis, dirbdamas šiuo ekskavatoriumi, per pamainą iškasa iki 1500 tonų kalkių, esant normai 700 tonų.

Nuotraukoje: A. Gabalio valdomas ekskavatorius darbo metu.

M. Rebio (ELTA) nuotr.

Pokaibiai gamtos mokslo temomis

KAM REIKALINGA ASTRONOMIJA?

Astronomija atsirado dėl visuomenės gyvenimo praktiškų poreikių. Žmonėms reikėjo orientuotis erdvėje, sudarinti geografines žemėlapius, tiksliai matuoti laiką, pagaliau, vystyti mokslus apie gamtą, plečiant savo supratimą apie supantį pasaulį.

Mokslas apie dangaus kūnus atsirado žiloje senovėje, bet ir šiandien, labai išvystytos technikos amžiuje, yra eilė labai svarbių uždavinių, kurių be astronomijos pagalbos negalima išspręsti. Aviacijos ir jūrų laivybai, geografijos žemėlapiams sudaryti yra būtina nustatyti, kur yra vienas ar kitas geografinis punktas Žemės paviršiuje. Tai galima padaryti tik tikslų astronominių stebėjimų pagalba.

Žinoma, mūsų laikais yra ir kitų orientavimo erdvėje metodų. Radijo švyturiai, radijo kompasai, radijo lokatoriai ir kiti labai tikslūs prietaisai padeda, pavyzdžiui, šturmanui valiuoti lėktuvą arba laivą pagal iš anksto nužymėtą kursą. Tačiau galų gale visų šių metodų pagrindą sudaro astronominiai stebėjimai, nes radijo švyturių ir kitų atramos taškų buvimas vieta nustatoma tiksliausiai astronominiams būdais. Patyrimas rodo, kad jau po dviejų lėktuvo skridimo valandų jo nukrypimas nuo kurso, nusiūtant jo buvimą vieta ne astronominiu, o kitu būdu, yra labai žymus. Be to, radijo navigacija galima tik esant išvystytam radijo švyturių tinklui. Jų nebuvimas apsunkindavo skridimus mūsų lakūnams — Antarktikos ekspedicijos dalyviams. Be to, nepakankamos žinios apie žemės magnetizmo pobūdį šiame rajone neleido pasinaudoti ir paprastu kompasu. To-

kiomis sąlygomis astronominiai stebėjimai sudaro labiausiai palikimą aviacijos ir jūrų laivybos būdą. Tam tikslui lėktuvuose naudojamas labai patogus ir tikslus prietaisas — astronominis kompasas. Jis nustatomas į tam tikrą žvaigždę tokio būdu, kad skrisdamas lakūnas neišleidyta jos iš prietaiso stebėjimo lauko, ir dėl to visą laiką jis gali skristi numatytu kursu.

Žymiai blogesnėse sąlygose yra jūrininkai ir ypač siaurės platumose, nes daryti astronominius stebėjimus jūroje paprastai galima tik trumpą laiką. Tačiau jūrininkams į pagalbą atėjo nauja mokslo sritis — radijo astronomija, tirianti radijo bangas, atelinančias iš Visatos gelmių nuo įvairių dangaus kūnų. Paskutiniu metu yra sukurti labai tikslūs ir jautrūs kosminio radijo spinduliavimo imtuvai. Radijo bangos laisvai praetna pro bet kurį debesuotumą. Tai įgalina sukurti radijo astronominius navigacijos prietaisus, bet kuriuo oru nustatančius laivo buvimą vieta pagal Mėnulio, Saulės ir kitų dangaus šviesulių radijo spinduliavimo stebėjimus.

Nemažiau svarbų vaidmenį vaidina astronominiai stebėjimai ir nustatant tikslų latką. Bet kuris laikrodys yra truputį netikslus, o dėl to neišvengiamai atsiranda klaidų. Tokios klaidos atitaisomos tiksliausio pasaulyje gamtinio laikrodžio — besisukančio žemės rutulio — pagalba.

Svarbus praktiškosios astronomijos skyrius yra ir vadinamoji gravimetrija, kuri nustatinėja svorio jėgos didį įvairiuose žemės rutulio punktuose. Su specialiais labai jautriais prietaisais gravimetrikai nagrinėja masių pas-

skirstymą žemės rutulio gelmėse, žvalgo naudingąsias iškasenas.

Didelį vaidmenį vaidina ir vadinamoji „Saulės tarnyba“. „Saulės tarnyba“ įdėmiai stebi mūsų dienos šviesulį ir laiku perspėja apie galimus reiškinius Žemėje, o tai yra gana reikšminga navigacijai, radijo ryšiams, radijo transliavimui ir t. t.

Yra ir tokia astronomijos sritis, kurios reikšmė nuolat auga vystantis kitiems mokslams ir, visų pirma, fizikai. Kalbama apie Visatoje esančios medžiagos būklės studijavimą, apie dangaus kūnų prigimtį ir jų sandarą. Visata — tai milžiniška, be galo įvairi skirtingų materijos egzistavimo ir judėjimo formų gamtinė laboratorija. Čia mokslininkai susiduria su labai aukštais slėgiais ir tankumais, milžiniškomis masėmis. Jie turi galimybę nagrinėti materijos būvį tokomis sąlygomis, kurios dabar negali būti gautos dirbtiniu būdu mokslinėse laboratorijose.

Daugelis labai svarbių šiuolaikinio mokslo skyrių, tokie kaip atomo branduolio fizika, reliatyvumo teorija, spektro analizė ir kiti už savo laimėjimus žymiu mastu turi būti dėkingi astronomijos tyrinėjimams. Šiuo metu mes stovime ant slenksčio naujų didelių atradimų, susijusių su darbais astronomų, tiriančių ikižvaigždžių šaltinius, gyvybės prisitaikymą prie skirtingų sąlygų.

Pagaliau, astronomija turi ir didžiulę ideologinę, pasaulėžiūrinę reikšmę. Klausimas apie Visatą, jos materialumą, objektyvų egzistavimą, apie jos savybes vienai arba kitių sudaro bet kurių filosofinių sistemų pagrindą. V. Komarovas

SPORTAS

PAS TECHNIKUMO ŠACHMATININKUS

Salų žemės ūkio technikumė pasibaigė komandinės šachmatų varžybos. Dėl komandinės pirmosios vietos ir technikumų čempiono vardo kovojo aštuonios komandos.

Pirmąją vietą ir čempiono vardą iškovojo IV-ojo agrotechnikos kurso I-oji komanda, surinkusi 17,5 taško iš 21 galimo.

Individualiai varžybose geriausiai pasirodė dėstytojas Protopas ir Namejūnas. J. Urvelis

DRĄSUS POELGIS

Partijos XVII suvažiavimo vardo žemės ūkio artelės (Charkovo sritis, Začepilovkos rajonas) kolūketis N. Naumenko išėjo į kolūkio mišką ruošti žaburų. Norėdamas sutrumpinti kelią, jis nutarė perėti Berestovos upę ledu. Praėjęs keletą metrų, jis užėjo ant užšalusios ir sniegu apneštos didelės properšos. Ledas įlūžo, kolūketis pradėjo skęsti.

Jo pagalbos šauksmus išgirdo netoliese ejęs vyresnysis milici-

jos seržantas P. Machinai. Jis nusiėmė milinę ir šoko į ledinį vandens. Rizikuodamas gyvybe, vyresnysis seržantas su dideliu vargu ištraukė į krantą skęstantįjį.

Už parodytą drąsumą ir pavyzdinę tarnybinių pareigų ėjimą Vidaus reikalų srities valdyba pareiškė vyresniajam seržantui Plotruvi Danilovičiui Machinai padėką ir apdovanojo jį pinigine premija.

(TASS-ELTA).

Už redaktorijų P. MILAKNIS